

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

09. 09. 2024 - 15. 09. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 09. 09. sv. Petra Klavera, kněze

1 Kor 5,1-8; Žl 5,5-6.7.12 Komentář: **Lk 6,6-11**

Dávali pozor, aby ho mohli obžalovat. Ježíš uzdravuje ochrnutého jako znamení i pro nás: nejsme ochromeni kritizováním těch, kdo v církvi uzdravují?

ÚTERÝ 10. 09. blah. Karla Spinoly, kněze a mučedníka

1 Kor 6,1-11; Žl 149,1-2.3-4.5-6a+9b Komentář: **Lk 6,12-19**

Ježíš vyvolil svých Dvanáct po celonoční modlitbě. A vybral si opravdu různé typy! Znamení a výzva pro naši dobu: pluralita je v církvi žádoucí a potřebná.

STŘEDA 11. 09. blah. Bonaventury de Barcinone, řeholníka

1 Kor 7,25-31; Žl 45,11-12.14-15.16-17 Komentář: **Lk 6,20-26**

Překvapivý recept na štěstí: prostota, touha po spravedlnosti, být pro okolí znamením odporu. Být blahoslavený totiž znamená být šťastný. Jinak Ježíše nepochopím.

ČTVRTEK 12. 09. Jména Panny Marie

1 Kor 8,1b-7.10-13; Žl 139,1-3.13-14ab.23-24 Komentář: **Lk 6,27-38**

Popsané skutky jsou obrazem Boha. Budu se snažit podle nich jednat. On mě přece stvořil ke svému obrazu!

PÁTEK 13. 09. památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve

1 Kor 9,16-19.22b-27; Žl 84,3.4.5-6a+8a.12 Komentář: **Lk 6,39-42**

Dovedu být citlivý a vnímavý a kritický sám k sobě? Nevyžívám se v hodnocení a napominání druhých?

SOBOTA 14. 09. Svátek Povýšení svatého kříže

Nm 21,4b-9; Žl 78 (77), 1-2.34-35.36-37.38; Flp 2,6-11 Komentář: **Jan 3,13-17**

Ježíš v noční rozmluvě svěřuje Nikodémovi své tajemství. Nikdy plně nepochopíme jeho lásku k nám. Kéž je nám Pán vzorem v našich maličkých obtížích.

24. neděle v mezidobí - Cyklus B - 15. 09. 2024

Slova jako „zničit, zahubit, ztratit“ patří mezi negativní pojmy. A přece právě takovým termínem označuje Ježíš stav, který má křesťan naplnit, chce-li být jeho učedníkem. Co znamená „ztratit“ svoji duši pro Krista?

1. ČTENÍ *Ocitáme se v babylonském zajetí (6. stol. př. Kr.), kam byli židé odvedeni na čtyřicet let. V 50. kapitole knihy Izaiáš je oslovuje Hospodin: Není to Bůh, kdo opustil svůj lid, ale Izrael odešel od Pána. Tuto Boží věrnost dokumentuje Hospodinův služebník, který, ač napadán, přesto věrně kráčí s Božím poselstvím. Všichni ti, kdo ho urážejí, nakonec poznají, že Hospodin neustoupí ze své věrnosti a záměru Izrael zachránit.*

Iz 50,5-9a

Pán, Hospodin, mi otevřel ucho a já se nezdráhal, necouvl nazpět. Svá záda jsem vydal těm, kteří mě bili, své líce těm, kteří rvali můj vous. Svou tvář jsem neskryl před hanou a slinou. Pán, Hospodin, mi však pomáhá, proto nejsem potupen. Proto dávám své tváři ztvrdnout v křemen a vím, že nebudu zahanben. Blízko je můj obhájce! Kdo se chce se mnou přít? Postavme se spolu! Kdo je mým protivníkem? Ať přistoupí ke mně!

ŽALM 116,1-2.3-4.5-6.8-9

Tento žalm je modlitba důvěry v okamžiku ohrožení. To nemusí být jen žalmistovou realitou. Může se stejně tak stát i naší modlitbou důvěry.

Odpověď: Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.

**Miluji Hospodina, neboť slyšel
můj prosebný hlas,
neboť naklonil ke mně svůj sluch
v den, kdy jsem ho vzýval.**

**Obepjaly mě provazy smrti,
dostihly mě smyčky podsvětí,
uvízl jsem v tísní a trýzni.**

**Hospodinovo jméno jsem vzýval:
„Ach, Hospodine, zachraň mi život!“**

**Hospodin je milostivý a milosrdný,
Bůh náš je milosrdný.**

**Hospodin chrání prosté lidi;
pomohl mi, když jsem byl v bídě.**

**Vždyť vysvobodil můj život ze smrti,
mé oči ze slz, mé nohy z pádu.**

**Budu kráčet před Hospodinem
v zemi živých.**

2. ČTENÍ *O živé víře má smysl mluvit jen tam, kde je podložena skutečnými činy. V historii církve byl tento pohled dáván do protikladu s texty svatého Pavla. Ten*

ovšem mluvil o jiném aspektu vztahu víra – skutky: naše skutky nejsou platidlem, kterým si kupujeme nebe, Boha či lásku. Jsou odpovědí na přijatý Boží dar.

Jak 2,14-18

Co to pomůže, moji bratři, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho taková víra spasit? Když bratr nebo sestra nebudou mít do čeho se obléci a budou mít nedostatek denní obživy, a někdo z vás jim řekne: „Tak s Pánem Bohem! Zahřejte se a najezte se“ – ale nedáte jim, co potřebují pro své tělo, co je (jim) to platné? Stejně tak je tomu i s vírou: když se neprojevuje skutky, je sama o sobě mrtvá. Ale někdo by mohl říci: „Ty máš víru a já mám skutky. Ukaž mi tu svou víru, která je beze skutků! Já ti však ze svých skutků mohu dokázat svou víru.“

EVANGELIUM

Od 6. kapitoly Markova evangelia se mění základní důraz Ježíšovy činnosti. Nyní nám evangelista popisuje Kristovu péči o učedníky. Potřebují nejen objevit Ježíše jako mocného divotvůrce, ale především začít chápat jeho mesiánský úkol. Proto Pán na Petrovo vyznání reaguje první předpovědí své smrti a vzkříšení.

Mk 8,27-35

Ježíš vyšel se svými učedníky do vesnic u Césareje Filipovy. Cestou se ptal svých učedníků: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše, jiní za jednoho z proroků.“ Zeptal se jich: „A za koho mě pokládáte vy?“ Petr mu odpověděl: „Ty jsi Mesiáš!“ Tu je přísně napomenul, aby to o něm nikomu neříkali. Potom je začal poučovat, že Syn člověka bude muset mnoho trpět, že bude zavržen od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit, ale po třech dnech že vstane z mrtvých. A mluvil o tom otevřeně. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat. On se však obrátil, pohleděl na učedníky a pokáral Petra: „Jdi mi z očí, satane! Neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské.“ (Ježíš) si zavolal lidi i své učedníky a řekl jim: „Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, kdo však svůj život pro mě a pro evangelium ztratí, zachrání si ho.“

K ZAMYŠLENÍ Petrovo nadšení z Ježíšových zázraků je celkem pochopitelné, ale Pán nasměrovává pozornost apoštolů jinam. Aby poznali nejen, co je skutečná Boží moc, ale především aby poznali vztah s Bohem, musí pro Boha „ztratit hlavu“. „Kdo svůj život ztratí pro mne...“ Dát pro Ježíše vlastní život? Není to přehnaný požadavek? Když lidé vstupují do manželství, berou se z lásky. Těší se na hezké chvíle společného života. Ale manželství je také „vydání“ sebe sama milovanému člověku, tedy „ztracení sebe pro něj“. A vůči Bohu to není jiné!